

Arrest

nr. 176 414 van 17 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 mei 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die *loco* advocaat T. NOYEZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawiye-clan, subclan Badi Ade te behoren. U werd geboren op X1987 in X, provincie Hiraan, Somalië. U heeft geen school gelopen maar u bent geen analfabeet. In Buurweyn had u een kleine voedingswinkel waar u onder andere de gsm van de bewoners van het dorp oplaadde. U bent voor de eerste keer gearresteerd door Al-Shabaab in oktober 2009 omdat u tot 's avonds laat een motortje gebruikte om de gsm's op te laden. Al-Shabaab wou dat u die motor niet zo laat gebruikte. Na overleg tussen de ouderen van uw dorp en Al-Shabaab bent u vrijgelaten. U ging uiteindelijk akkoord om de motor uit te zetten als dat moest. U bent een tweede keer gearresteerd door Al-Shabaab op 1 april 2015.

U mocht uw motor niet gebruiken na 7 uur en u was het daar niet mee eens. Al-Shabaab dacht dat u spioneerde. U verklaarde dat de regering dacht dat u bij Al-Shabaab hoorde en dat Al-Shabaab dacht dat u bij de regering hoorde. Al-Shabaab sloot u op in de gevangenis. Tijdens een gevecht tussen de regering en Al-Shabaab bent u bevrijd, na drie dagen gevangenschap. Op 8 april 2015 heeft u Somalië verlaten. U hebt met de auto de Somalisch-Ethiopische grens overgestoken. Op 16 april 2015 bent u in Addis Abeba aangekomen. U bent van Ethiopië naar Soedan en Libië gereisd met de auto. Na de oversteek op zee en aankomst in Italië, bent u met de auto naar België gereisd, waar u aankwam op 11 augustus 2015. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 12 augustus 2015.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 15-02-2016 en 30-03-2016, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Ten eerste heeft u verschillende, manifest tegenstrijdige, verklaringen afgelegd met betrekking tot uw clanlijn. Tijdens het eerste interview op het CGVS van 15-02-2016 (hierna 'CGVS 15-02'), had u moeite om uw clanlijn op te zeggen. U aarzelde toen u uw clanlijn de eerste keer zei (zie gehoorverslag CGVS 15-02, p. 3). U verklaarde eerst dat uw clanlijn het volgende was (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 3): Mahad, Omar, Geele, Mohamed, Barow, Dini, Elme, Mohamed, Abdu, Mahadale, Alim, Suber, Ga'al, Isse, **Otaben**, Jir, Digale, Mulgal, Kundhabe, Hawiye. Toen u gevraagd werd uw clanlijn nog eens op te zeggen, gaf u een lichtjes andere volgorde: Mahad, Cumar, Geele, Mohamed, Borow, Dini, Cilmi, Mohamed, Abdu, Mahadle, Calin, Badocado, Zuber, Gacal, Isse, Jire, Digale, **Otaben**, Mulgal, Kundhabe, Hawiye (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 4). U veranderde Otaben van plaats: eerst noemde u dit op na Isse, de tweede keer noemde u dit op na Digale. U heeft nog een derde keer uw clanlijn opgesomd, waarbij de volgorde van de derde keer hetzelfde was als die van de tweede keer (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 4). Dat u eerst Otaben van plaats verwisselde is opmerkelijk gezien het belang van het clansysteem in Somalië (zie beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier). Tijdens het tweede interview op het CGVS van 30-03-2016 (hierna 'CGVS 30-03') gaf u echter een [bijna compleet] andere clanlijn op: Mahad, cumar, Geele, Mohamed, Borow, Dini, Cilmi, Mohamed, Abdow, Mahadle, Calin, Badicade, Zuber, Gacal, Isse, Otaben, **Sheikhale**, **Warable**, **Tagaale**, Moolgaal, **Jibedi**, Gugundabe, Hawiye (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 2). U voegde plots vier nieuwe andere clans toe, waaronder Sheikhale, Warable, Tagaale en Jibedi, die u niet had vermeld tijdens het eerste gehoor op het CGVS. Bovendien vermeldde u de twee clans Jire en Digale niet meer, die u wel had vermeld tijdens het eerste gehoor op het CGVS. Geconfronteerd met het feit dat u een andere clanlijn gaf dan tijdens het eerste gehoor, antwoordde u dat u het wel had gezegd en dat de tolk het misschien niet goed had begrepen (gehoorverslag 30-03, p. 2). Uw antwoord kan geenszins aannemelijk bevonden worden, aangezien u tot driemaal toe uw clanlijn had opgesomd tijdens het eerste interview op het CGVS, en de laatst vermelde clanlijn [tijdens het tweede gehoor op het CGVS]

wezenlijk verschilde met de clanlijn, zoals u deze vermeldde tijdens het eerste gehoor op het CGVS [namelijk 4 nieuwe clans vermeld en 2 clans niet meer vermeld] (zie gehoorverslag CGVS 30-03, p. 2). Gezien het belang van het clansysteem in Somalië is het opnieuw opmerkelijk dat u niet in staat was een consistente clanlijn te geven. Geconfronteerd met het feit dat Zuber niet teruggevonden werd als subclan van Hawiye, zei u plots dat Zuber een onderverdeling is van Badi Adi (gehoorverslag 30-03 CGVS, p. 3), terwijl u duidelijk in uw clanlijn aangaf dat Zuber boven Badi Adi kwam en dus een hoofdclan is van Badi Adi (zie gehoorverslag 30-03 CGVS, p. 2). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, bevestigde u alleen maar dat Zuber een subclan van Badi Ade: u zei dat Zuber een van de negen subclans was van Badi Adi (zie gehoorverslag 30-03 CGVS, p. 3), wat niet strookt met de door u opgegeven clanlijn, waaruit het omgekeerde naar voren kwam. Deze tegenstrijdigheid bevestigt opnieuw de vaststelling dat u geen goede kennis heeft van uw beweerde clan en clanlijn. Bovendien werd de clan Zuber in de beschikbare informatie niet teruggevonden als subclan van Hawiye: deze clan werd echter wel teruggevonden als subclan van de clan Darod (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). De clans Jire, Digale, Otaben, Tagaale en Mulgal/Moolgaal werden nergens teruggevonden in de beschikbare informatie. De clan Ogaden werd wel teruggevonden, maar opnieuw blijkt dat dit een subclan van Darod betreft (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). De clan 'Warabe' [niet Warable] werd teruggevonden als subclan van Issak [Dir], en niet als subclan van Gugundabe (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). De Sheikhal clan kan gezien worden als een subclan van Hawiye, maar er werd niet teruggevonden dat dit een subclan van Gugundabe zou zijn (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Gevraagd of u de clan Darod kent (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 6), antwoordde u ontkennend. Het feit dat u de clan Darod niet kent is uiterst opmerkelijk, aangezien de Darod tot de vier grote clangroepen in Somalië behoort (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier, clanlijst). Uw uiterst gebrekkige kennis met betrekking tot uw beweerde clanlijn, doet fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde etnische afkomst, en bij uitbreiding aan uw beweerde afkomst uit het dorp Buurweyn in de provincie Hiraan, aangezien bepaalde clans voorkomen in bepaalde regio's.

Gevraagd naar het district waarin uw dorp ligt, verklaarde u dat Hiraan een district is, terwijl u net ervoor had gezegd dat Hiraan een provincie is (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 6). De vraag in welk district uw dorp ligt, moest u tot driemaal toe gesteld worden, net zoals de vraag of Hiraan is onderverdeeld in districten (zie gehoorverslag 15-02 CGVS, p. 6-7). Uiteindelijk zei u dat uw dorp in het district Jalalaqsi ligt, wat niet klopt. Uw beweerde dorp van herkomst – Buurweyn - ligt immers in het district Bulo Burde (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier, kaart district). U kende het dorp Buulo Qalal niet, wanneer u hiernaar werd gevraagd (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 8). Dit is opmerkelijk, aangezien uw verklaring dat u naar Jalalaqsi ging (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 7) en Buulo Qalal langs de weg ligt naar Jalalaqsi. U kende Buulo Togo ook niet wanneer u hiernaar werd gevraagd (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 8), hoewel dit dorp ook langs de weg naar Jalalaqsi gelegen is (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier, kaart district). U situeerde het dorp Hilo Owmahamed voorts helemaal fout (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 9): u situeerde dit tussen uw dorp en het dorp Biyoneef [Biyoneef, dat u boven uw dorp situeerde, dus ten noorden van uw dorp] (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 9). Dit is opmerkelijk aangezien Hilo Owmahamed een buurdorp is van Buurweyn, ten zuidoosten van Buurweyn (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier, kaart district). Wat nog opmerkelijker is, is dat u Hilo Owmahamed in de juiste richting situeerde tijdens het tweede gehoor op het CGVS (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 5), wat doet vermoeden dat u gestudeerd heeft voor het tweede gehoor op het CGVS. U situeerde het dorp Libilow eveneens fout ten opzichte van uw dorp (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 9): u situeerde dit in de richting van Jalalaqsi [dus ten zuiden], terwijl dit ten noordoosten van uw dorp ligt. U kende het dorp Mukhtaar niet wanneer u hiernaar werd gevraagd (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 9), terwijl dit op zo'n goede 10 km van uw dorp ligt. U zei dat Hesin en Afcad hetzelfde dorp betreffen (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 10). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, is Hesin niet hetzelfde als Afcad: het ligt zo'n 5 km van elkaar. U kende het dorp Qorac dheer niet (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 10): dit ligt nochtans naast Biyoneef, een dorp dat u wel beweerde te kennen. U kende ook de plek Qabadano niet (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 10), hoewel dit dorp nochtans naast Hesin en Libilow gelegen is, dorpen die u beweerde wel te kennen. U kende het dorp Gabanlow niet (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 11), terwijl dit op minder dan 9 km van uw dorp ligt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het feit dat u deze dorpen niet kende en/of fout situeerde, doet verder fundamenteel afbreuk aan de reeds ernstig aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde, beweerde herkomst uit Buurweyn. Het is immers helemaal niet onredelijk te verwachten dat u dorpen zou kennen gelegen op zo'n 10 km van uw dorp, als u daar werkelijk gedurende 28 jaar gewoond zou hebben.

Gevraagd naar regenseizoenen (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 14), antwoordde u 'Gu iyo Deero'. Gevraagd naar wat u genoemd had, zei u dat dat het seizoen is wanneer het veel regent (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 14).

Het dient echter opgemerkt dat 'Gu' en 'Deyr' twee verschillende seizoenen betreffen, waarbij alleen 'Gu' het seizoen is wanneer het veel regent (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Het feit dat u twee seizoenen als één seizoen vermeldde, geeft blijk van gebrekkig ingestudeerde kennis, die geenszins weet te overtuigen. Gevraagd of u andere seizoenen kent (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 14), zei u dat u alleen de zomer kende, namelijk Qorahed. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt echter dat er nog twee andere seizoenen zijn te Somalië, afgezien van 'Gu' en 'Deyr', namelijk 'Xagaa' en 'Jilaal' (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Het is opmerkelijk dat u deze niet kon opnoemen hoewel het u verschillende keren gevraagd werd. Vreemd genoeg kon u plots wel Jilaal en Xagaa als seizoenen noemen tijdens het tweede gehoor op het CGVS (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 6), wat opnieuw doet vermoeden dat u gestudeerd heeft voor het tweede gehoor op het CGVS. Gevraagd of er periodes van droogte waren in uw dorp (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 14), antwoordde u –los van enige doorleefde ervaringen - dat die er geweest zijn, maar dat die u niet geraakt hebben. Gevraagd of er genoeg water was voor uw dieren, antwoordde u bevestigend (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 15). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zorgde de droogte van 2011 voor een humanitaire crisis in Somalië, waardoor onder andere veel vee stierf, en de situatie in meerdere regio's van Somalië als een hongersnood werd bestempeld. Wat betreft de provincie Hiiraan, werd de situatie ten gevolge van de droogte in 2011, gezien als een humanitaire noodsituatie, een situatie die bleef bestaan tot in 2012. U werd gevraagd of u een jaar kende van droogte, maar u kon er geen jaar op kleven (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 15): u zei simpelweg en zonder meer, dat het u niet geraakt heeft. Deze verklaringen, die helemaal los staan van enige doorleefde ervaringen, doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst. Immers, dat u op geen enkele wijze gemerkt zou hebben dat er zich een situatie van humanitaire noodzaak en grote voedselonzeekerheid voordeed in uw beweerde regio van herkomst [zie informatie toegevoegd aan administratief dossier], overtuigt niet, en geeft enkel blijk van een gebrek aan inzicht in de situatie waarin de inwoners van uw beweerde regio van herkomst zich geplaatst zagen. Uw beknopte verklaringen hieromtrent – namelijk dat de droogte u niet raakte – geven dan ook allerm minst blijk van doorleefde ervaringen.

U kon voorts helemaal niet doorleefd over het leven onder Al-Shabaab vertellen. Gevraagd of u meer kon vertellen over Al-Shabaab, zei u simpelweg "Ze zijn daar, ze zijn actief. Ze hebben de macht daar" (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 16), wat een uiterst vaag antwoord is voor iemand die jaren onder het bewind van Al-Shabaab geleefd zou hebben. Gevraagd sinds wanneer ze daar zijn [in uw dorp], zei u eerst, de vraag ontwijkend, "vanaf het begin" (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 16) , wat opnieuw een uiterst vaag antwoord was. Gevraagd of u jaartallen kent wanneer zij verdreven zijn (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 16), antwoordde u – opnieuw vaagweg en de vraag volledig ontwijkend - dat ze altijd de macht hebben en komen en gaan. Gevraagd of u voorbeelden kent van terreurdaden die ze [leden van Al-Shabaab] pleegden in uw dorp (gehoorverslag CGVS 15-02, p.), antwoordde u opnieuw vaagweg dat er geen explosies waren en dat ze niets deden. Deze vage, nietszeggende antwoorden staan opnieuw volledig los van enige doorleefde ervaringen, en maken het volledig ongeloofwaardig dat u jaren onder het bewind van Al-Shabaab zou hebben geleefd. Gevraagd of Al-Shabaab mensen doden, antwoordde u bevestigend (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 16), wat helemaal tegenstrijdig is met uw eerdere antwoord [namelijk dat leden van Al-Shabaab niets deden]. Gevraagd of er onthoofdingen gebeuren, antwoordde u dat u daarvan wel gehoord heeft (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 17), wat opnieuw tegenstrijdig is met uw eerdere antwoord, namelijk dat leden van Al-Shabaab niets deden. Het dient vastgesteld dat u uw antwoorden simpelweg bijstelt naargelang de vragen die u gesteld werden. Gevraagd of u iets weet van een onthoofding in januari 2015, verklaarde u dat u hiervan niets wist (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 17). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is er nochtans in januari 2015 een man onthoofd in Buurweyn. Het feit dat u hiervan niets wist, doet opnieuw verder afbreuk aan de reeds ernstig en fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Buurweyn.

U verklaarde dat er geen andere troepen waren dan Somalische troepen [in uw dorp] (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 18). Gevraagd of er andere [troepen] waren van andere Afrikaanse landen, zei u dat er geen waren (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 18). Nadat u geconfronteerd werd met het feit dat er wel degelijk ook andere Afrikaanse troepen aanwezig waren, antwoordde u eerst ontkennend, waarna u uw antwoord onmiddellijk bijstelde en verklaarde dat er ook troepen van Djibouti waren (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 18). Opnieuw dient vastgesteld dat u uw verklaringen simpelweg bijstelt, naargelang de informatie waarmee u geconfronteerd werd , hetgeen opnieuw verder afbreuk doet aan de reeds ernstig en fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het dorp Buurweyn.

Gevraagd of er troepen zijn gekomen in 2014 die Al-Shabaab verdreven hebben, zei u dat er vóór de zomer troepen waren gekomen (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 17-18).]. U verklaarde hieromtrent dat ze op elkaar geschoten hebben en gevochten hebben (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 18), wat niet overeenkomt met de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier, waaruit blijkt dat

AMISOM-troepen Buurweyn geweldloos innamen op 28-08-2014. Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, zou AMISOM Buurweyn geweldloos hebben overgenomen nadat Al-Shabaabstrijders zich al hadden teruggetrokken uit Buurweyn. Het feit dat u niet op de hoogte was van wat er precies gebeurd is in augustus 2014, doet opnieuw afbreuk aan uw beweerde herkomst uit Buurweyn. Tijdens het tweede gehoor op het CGVS zei u bovendien iets anders: u verklaarde dan dat Al-Shabaab in september 2014 is weggegaan uit uw dorp (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 7). Geconfronteerd met het feit dat u tijdens het vorig interview op het CGVS gezegd had dat het voor de zomer 2014 was, zei u kortweg dat u dat niet gezegd had (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 7). U verklaarde dat Al-Shabaab niet meer is weggegaan uit uw dorp sinds september 2014 tot wanneer u vertrok [april 2015] (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 7). Volgens de beschikbare info, toegevoegd aan het administratief dossier, is Al-Shabaab verdreven in december 2014 uit Buurweyn. Het feit dat u hiervan niet op de hoogte was maakt het opnieuw ongeloofwaardig dat u afkomstig bent uit Buurweyn. U sprak over een belasting die geheven wordt door Al-Shabaab (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 19). Gevraagd of u de naam kent van die belasting, antwoordde u dat jullie dat 'belasting' noemen (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 19). U werd op het einde van het gehoor gevraagd of u de naam 'Zakat' kende, waarop u verklaarde de naam niet te kennen (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 27). Volgens de beschikbare informatie, toegevoegd aan het administratief dossier, is Zakat de naam van de belasting die geheven wordt door leden van Al-Shabaab. Het feit dat u de naam niet kende van de belasting van Al-Shabaab, terwijl u aangaf op de hoogte te zijn van de belasting, doet opnieuw volledig afbreuk aan uw verklaringen jarenlang onder het bewind van Al-Shabaab zou geleefd hebben. Het is volledig ongeloofwaardig dat u de naam van deze belasting niet zou kennen, als u werkelijk jarenlang deze belasting zelf betaald zou hebben.

Gevraagd of u weet wanneer de Islamitische Rechtbanken aan de macht waren in Hiraan, zei u dit niet te weten (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 19). Het is opmerkelijk dat u dit niet wist. Tijdens het tweede interview op het CGVS (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 8), wist u plots wel een jaartal te noemen. U verklaarde dat de Islamitische Rechtbanken in 2006 in gans Somalië waren (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 8). Het feit dat u dit tijdens het eerste interview op het CGVS niet wist te vermelden, maar tijdens het tweede interview wel, doet opnieuw vermoeden dat u dit gestudeerd heeft voor het tweede interview. Gevraagd wanneer de Islamitische Rechtbanken in uw dorp aanwezig waren, verklaarde u dit niet te weten (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 8). Het is uiterst opmerkelijk dat u niet concreet kon duiden wanneer de groepering Islamitische Rechtbanken in uw dorp aanwezig was, terwijl u wel het jaartal wist aan te geven, wanneer ze in gans Somalië aanwezig waren. Het feit dat u op de hoogte was van de situatie in gans Somalië maar niet van de situatie in uw eigen dorp, geeft opnieuw blijk van (gebrekig) ingestudeerde kennis, die geenszins getuigt van doorleefde, persoonlijke ervaringen. U verklaarde bovendien dat men de drug Qat mocht consumeren onder het bewind van Islamitische Rechtbanken (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 9). Volgens de beschikbare info, toegevoegd aan het administratief dossier, was de drug Qat verboden onder het bewind van Islamitische Rechtbanken. Het feit dat u zei dat Qat toegelaten was terwijl dit niet zo was, is manifest tegenstrijdig met de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, hetgeen er op wijst dat u helemaal niet onder het bewind van Islamitische Rechtbanken geleefd heeft.

Het feit dat u sommige zaken wel correct kon aangeven [u zei bijvoorbeeld dat ASWJ in Galgaduud voorkomt, wat correct is (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 9)], weegt geenszins op tegen de hierboven gemaakte vaststellingen, daar dergelijke 'kennis' eenvoudig in te studeren valt.

U legde geen enkel document neer ter staving van de door u geopperde identiteit en herkomst, noch ter ondersteuning van het door u geopperde asielrelaas.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Buloburde gelegen in de regio Hiiraan. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Buurweyn heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te

nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens inleiding van het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 15-02-2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (gehoorverslag CGVS 15-02, p. 2). U werd tijdens de inleiding van het gehoor op het CGVS dd.30-03-2016 opnieuw uitdrukkelijk gewezen op het belang de waarheid te vertellen (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 2). U werd in de loop van het gehoor 30-03-2016 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 4-7-8.) U bleef volhouden dat u van het dorp Buurweyn, in Somalië afkomstig bent (gehoorverslag CGVS 30-03, p. 4-6-7-8). U werd er tijdens de inleiding van het gehoor dd. 15-02-2016 op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen, rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat, indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven, en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 mei 2016 aan *“dat het CGVS een verkeerde inschatting van de feitelijkeheden heeft gemaakt, die de vernietiging van deze dubbele weigering rechtvaardigen”*.

Verzoeker klaagt aan dat er *“constant vergeleken (wordt) tussen de antwoorden die verzoeker gaf in zijn interview van 15.02.2016 en het interview van 30.03.2016”*, gezien hij *“ten onrechte zonder bijstand van zijn raadsman”* werd verhoord op 15 februari 2016. Hij legt uit dat hij zich *“dermate geïntimideerd”* voelde dat hij moeilijkheden had om de vragen te beantwoorden en zijn relaas correct naar voor te brengen en dat hij bij het tweede gehoor, met bijstand van zijn raadsman, minder moeite had om zich te concentreren. Volgens hem is het *“overigens een manifeste schending van de rechten van verweer van verzoeker uitmaakte dat men het interview überhaupt heeft laten doorgaan in afwezigheid van zijn raadsman en meer nog dat net dit interview gebruikt wordt als doorslaggevende reden om zijn verzoek af te wijzen”*.

Waar aan verzoeker gevraagd werd of er troepen waren die Al Shabaab in 2014 verdreven hebben en verzoeker antwoordde dat er een vuurgevecht was, maakte verzoeker melding *“van een vuurgevecht vóór de zomer van 2014, terwijl de inname door de AMISOM troepen gebeurde tijdens de zomer van 2014”*.

Verzoeker stelt verder *“dat hij het psychologisch nog steeds niet verwerkt heeft”* en *“dat hij meer en meer de ondergane gebeurtenissen verdrongen heeft om ermee om te kunnen gaan”*, waardoor *“hij de gestelde vragen onvoldoende gedetailleerd of zelfs verward heeft beantwoord”*. Hij vraagt *“in die zin dat een gerechtsdeskundige-psycholoog zou aangesteld worden ten einde hieromtrent objectieve vaststellingen te kunnen maken en een verslag op te stellen”*.

Voorts had verzoeker *“de indruk dat er op foutieve manier vertaald werd, meer bepaald nu hij de inhoud van het uitgetypte verhoor onder ogen kreeg en liet vertalen door een bevriende Somaliër die beide talen machtig is”*. Hij meent *“dat de antwoorden meermaals foutief doorgegeven en genoteerd werden waardoor men liet uitschijnen dat verzoeker niet op de hoogte was van de door hem aangehaalde en beschreven situatie in zijn thuisland en dorp”*.

Verzoeker bevestigt dat hij geen document kan voorleggen ter staving van de door hem opgegeven identiteit en herkomst. Hij legt uit dat zijn vlucht onvoorbereid was en hij hierdoor niet de tijd had *“om de nodige paperassen te verzamelen die zijn verhaal konden ondersteunen”*. Bovendien is het, aldus verzoeker, *“bijzonder moeilijk in Somalië om aan de nodige officiële documenten te komen daar men deze vrijwel steeds slechts tegen betaling van hoge sommen kan bekomen en dit op zich nog eens bemoeilijkt wordt door het feit dat de regio waar verzoeker van afkomstig is, ten zeerste onstabiel is”*.

Ten slotte benadrukt verzoeker dat hij voor zijn vlucht naar België en voor zijn moeilijkheden met Al-Shabaab, *“eigenaar was van een bescheiden doch winstgevend winkeltje en dat hij ruimschoots kon voorzien in zijn levensonderhoud”*. Verzoeker stelt dat hij *“dusdanig wanhopig (was) dat hij toch ervoor koos om deze bootreis te ondernemen in de wetenschap dat reeds meerderen voor hem de eindstreep niet haalden...”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 7 juli 1987 geboren te zijn in Buurweyn, provincie Hiraan, Somalië, en heel zijn leven daar te hebben gewoond tot zijn vlucht op 8 april 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en 27 jaar in Buurweyn, Somalië heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over een gedetailleerde kennis beschikt over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Verzoekers geografische, socio-politieke en clankennis zijn echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst bleek verzoekers kennis over zijn naaste leefomgeving geheel ontoereikend. Zo verklaarde hij op een bepaald moment dat Hiraan een district is, terwijl hij eerder nog stelde dat Hiraan een provincie is (gehoor 15 februari 2016, p. 6) en situeerde hij zijn eigen dorp verkeerdelijk in het district Jalalaqsi, hoewel Buurweyn in het district Bulo Burde ligt. Verzoeker (her)kende voorts de dorpen Buulo Qalal en Buulo Togo niet (gehoor 15 februari 2016, p. 8), dorpen die nochtans langs de weg naar Jalalaqsi liggen, waar verzoeker beweerdelijk wel kwam (gehoor 15 februari 2016, p. 7), noch het dorp Mukhtaar (gehoor 15 februari 2016, p. 9), terwijl dit op ongeveer 10 km van zijn dorp ligt, noch het dorp Qoracdheer (gehoor 15 februari 2016, p. 10), noch het dorp Qabadano (gehoor 15 februari 2016, p. 10), hoewel dit dorp naast Hesin en Libilow gelegen is, dorpen die hij beweerde te kennen, noch het dorp Gabanlow (gehoor 15 februari 2016, p. 11). Verzoeker situeerde verder zowel het dorp Hilo Owmahamed als het dorp Libilow foutief (gehoor 15 februari 2016, p. 9) en beweerde verkeerdelijk dat Hesin en Afcad hetzelfde dorp betreffen (gehoor 15 februari 2016, p. 10).

2.6. Verzoekers gebrekkige kennis over de socio-politieke aspecten van zijn dorp en regio ondermijnt verder zijn beweerde afkomst. Zo kon verzoeker niet doorleefd over het leven onder Al-Shabaab vertellen en wist hij niet eens sinds wanneer Al Shabaab in zijn dorp was (gehoor 15 februari 2016, p. 16). Tevens beweerde verzoeker enerzijds dat Al Shabaab niets van (terreur)dadens deed in zijn dorp en dat er geen explosies waren. ("Kent u voorbeelden van terreurdaden die zij plegen in uw dorp? Er zijn

geen explosies, ze hebben niets gedaan. Doden zij mensen bv? Ja. Hoe dan? Zij ontvoeren de persoon en ze nemen hem mee. Wij vinden die persoon niet meer terug. Zijn er publieke executies? Nee ze gaan altijd via de rechtbank en daarna zeggen ze, ze nemen die persoon mee en we zien die persoon niet meer. Zijn er onthoofdingen gebeurd? Ik heb dat wel gehoord maar niet gezien. Volgens onze info zou er een man onthoofd zijn geweest in januari 2015? Ik weet er niets van” (gehoor 15 februari 2016, p. 16-17). Dergelijke uitspraken in het licht van de gewelddaden die plaatsvonden is op zich reeds voldoende om aan te tonen dat verzoeker geheel onbekend is met de Al Shabaab in zijn dorp en omgeving. Hij toont hierdoor aldus zelf aan dat hij niet in Somalië aanwezig was.

2.7. Hetzelfde kan blijken nu verzoeker aanvankelijk meende dat er in zijn dorp geen andere troepen waren dan Somalische troepen (gehoor 15 februari 2016, p. 18), maar vervolgens beweerde dat er ook troepen van Djibouti waren (gehoor 15 februari 2016, p. 18). Verzoeker kon tevens geen correcte weergave geven van het moment dat Al Shabaab in 2014 verdreven werd uit zijn dorp, gezien hij enkel een gevecht kon noemen voor de zomer van 2014. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat AMISOM op 28 augustus 2014 Buurweyn gewelddoos heeft overgenomen nadat strijders van Al Shabaab zich al hadden teruggetrokken uit Buurweyn. Feiten die toch door de bevolking ter plaatse bijzonder belangrijk zijn. Tijdens het tweede gehoor verklaarde verzoeker dan weer dat Al Shabaab in september 2014 is weggegaan uit zijn dorp en wegbleef tot zijn vertrek (gehoor 15 februari 2016, p. 7), terwijl uit voornoemde informatie blijkt dat Al Shabaab nog verdreven is in december 2014 uit Buurweyn en verzoeker pas in april 2015 zijn land ontvluchtte. Verzoeker bleek verder nog nooit gehoord te hebben van de term ‘Zakat’, de naam van de belasting die geheven wordt door leden van Al Shabaab waarover verzoeker sprak (gehoor 15 februari 2016, p. 27). Verzoeker kon tijdens zijn eerste gehoor niet aangeven wanneer de Islamitische Rechtbanken aan de macht waren in Hiraan (gehoor 15 februari 2016, p. 19), maar stelde tijdens zijn tweede interview plots dat de Islamitische Rechtbanken in 2006 in gans Somalië waren (gehoor 30 maart 2016, p. 8), doch hij kon nog steeds niet aangeven wanneer de Islamitische Rechtbanken in zijn eigen dorp aanwezig waren (gehoor 30 maart 2016, p. 8). Voorts beweerde verzoeker dat men de drug Qat mocht consumeren onder het bewind van Islamitische Rechtbanken (gehoor 30 maart 2016, p. 9), wat strijdig is met de informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat de drug Qat verboden was onder het bewind van Islamitische Rechtbanken.

2.8. Van verzoeker, 27 jaar toen hij zijn land ontvluchtte, kan nochtans verwacht worden dat hij de opeenvolgende machthebbers en krijgsheren - desnoods niet chronologisch, noch volledig - kan toelichten, weet wie hij moet vrezen en naar wie hij zijn professionele activiteiten dient aan te passen. Verzoeker zou desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen moeten kunnen vertellen welke de militias/krijgsheren/groeperingen zijn regio onder controle hadden, gezien dergelijke kennis is om veiligheidsredenen cruciaal is, temeer daar hij omwille van zijn voedingswinkel dagelijks met verschillende mensen in contact kwam, hij voor het hele dorp de gsm's oplaadde en hij zich soms naar de stad Jalalaqsi begaf (gehoor 15 februari 2016, p. 7). Verzoeker zat aldus volop in het gemeenschapsleven.

2.9. Ook verzoekers verklaringen over zijn clan en de clans in Somalië zijn dermate incoherent en foutief dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst. Zo gaf hij doorheen zijn gehoren drie verschillende versies van zijn clanlijn (gehoor 15 februari 2016, p. 3; gehoor 30 maart 2016, p. 2). Meerdere van de door verzoeker opgesomde clans werden bovendien nergens teruggevonden in de informatie in het administratief dossier en andere door verzoeker genoemde clans bleek hij volledig foutief te situeren in het clansysteem. Bovendien bleek verzoeker de clan Darod, nochtans één van de vier grote clangroepen in Somalië, niet te kennen (gehoor 15 februari 2016, p. 6). Dergelijke onwetendheid over zijn eigen clan en over de clans in zijn omgeving en in Somalië in het algemeen is geheel onaannemelijk, gezien de gestructureerde clancontacten het sociaal en economisch leven bepalen in Somalië en de kennis hiervan onmisbaar is voor het dagelijkse leven, het handelsverkeer en bovendien levensnoodzakelijk tijdens gevechten of conflicten.

2.10. Eveneens frappant is verzoekers onwetendheid over de seizoenen en rampen in zijn beweerde regio van herkomst. Hij kon niet aangeven hoe de regenseizoenen heten (gehoor 15 februari 2016, p. 14) en bleek verder alleen de zomer, volgens verzoeker “*Qorahed*”, te kennen (gehoor 15 februari 2016, p. 14). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat de seizoenen ‘Gu’, ‘Deyr’, ‘Xagaa’ en ‘Jilaal’ heten. Op zijn tweede gehoor kon verzoeker dan weer wel ‘Jilaal’ en ‘Xagaa’ als seizoenen noemen (gehoor 30 maart 2016, p. 6). Gevraagd naar periodes van droogte, verklaarde verzoeker enkel dat die er geweest zijn, maar dat die hem niet geraakt hebben (gehoor 15 februari 2016, p. 14-15).

Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de droogte van 2011 voor een humanitaire crisis in Somalië zorgde, waardoor onder andere veel vee stierf, en de situatie in meerdere regio's van Somalië als een hongersnood werd bestempeld. Wat betreft de provincie Hiraan, verzoekers regio, werd de situatie ten gevolge van de droogte in 2011, gezien als een humanitaire noodsituatie, die bleef bestaan tot in 2012.

2.11. De Raad benadrukt dat voornoemde flagrante onwetendheden en fouten verzoekers herkomst uit zijn beweerde regio volledig loochenen. Het is niet ernstig dat verzoeker nagenoeg onbekend is met elementaire aspecten van zijn eigen onmiddellijk waarneembare, actuele, elementaire en visuele leefwereld - zoals de buurtdorpen, de seizoenen, de rampen in zijn regio, het leven onder Al Shabaab en zijn eigen clan -, terwijl verzoeker er wel in slaagde verschillende antwoorden in te studeren voor het tweede gehoor - zoals het jaar waarin de Islamitische Rechtbanken aan de macht waren in Somalië -. Dit ondergraaft verder verzoekers herkomst gezien het niet aannemelijk is dat verzoeker wel ingestudeerde theoretische en dus abstracte kennis kon weergeven maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.12. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat er *"constant vergeleken (wordt) tussen de antwoorden die verzoeker gaf in zijn interview van 15.02.2016 en het interview van 30.03.2016"* terwijl verzoeker *"ten onrechte zonder bijstand van zijn raadsman"* werd verhoord op 15 februari 2016. De Raad stelt vast dat uit het administratief dossier blijkt dat zowel verzoeker als verzoekers raadsman werden opgeroepen voor het eerste gehoor dat plaatsvond op 15 februari 2016. Op 29 januari 2016 om 14u06 werd er een fax verstuurd naar verzoekers raadsman, waarin hem ter kennis werd gebracht dat er een gehoor zou plaatsvinden op 15 februari 2016 om 13u30. Uit het gehoorverslag van 15 februari 2016 blijkt dat verzoekers raadsman niet aanwezig was voor het verhoor. Verder ziet de Raad hoe dan ook niet in hoe de afwezigheid van een raadsman verzoeker ervan zou weerhouden eenvoudige vragen over elementaire aspecten van zijn leven, zoals zijn buurt, zijn clan en de seizoenen, te kunnen beantwoorden, noch waarom verzoeker zich *"dermate geïntimideerd"* voelde en hij moeilijkheden had om de vragen te beantwoorden en zijn relaas correct naar voor te brengen. Zo bleek verzoeker tijdens zijn eerste gehoor geen enkel seizoen te kunnen noemen, maar kon hij er tijdens zijn tweede gehoor enkele opsommen. Dergelijke incoherenties kunnen geenszins worden teruggebracht tot de af- of aanwezigheid van verzoekers raadsman, doch wel tot het feit dat verzoeker voor zijn tweede gehoor bepaalde theoretische kennis heeft ingestudeerd gebaseerd op de flagrante gebrekkige onwetendheden tijdens zijn eerste gehoor.

2.13. Waar verzoeker in het verzoekschrift nog aanvoert *"dat hij het psychologisch nog steeds niet verwerkt heeft"* en *"dat hij meer en meer de ondergane gebeurtenissen verdrongen heeft om ermee om te kunnen gaan"*, waardoor *"hij de gestelde vragen onvoldoende gedetailleerd of zelfs verward heeft beantwoord"*, benadrukt de Raad dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat. Stress en nervositeit zijn echter geen aannemelijke verklaring voor verzoekers vaagheid omtrent de door haar zelf aangebrachte en beweerde herkomst. Integendeel uit het verhoor op het Commissariaat-generaal kan inderdaad blijken dat verzoeker zijn verklaringen bijstelt naarmate doorgevraagd wordt en hij met concrete informatie wordt geconfronteerd. Hieruit kan geen verwarring maar wel een duidelijke alertheid blijken. Bovendien legt verzoeker geen medisch attest neer waaruit zou blijken dat hij psychologische problemen lijdt. Uit niets dan ook blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van zijn asielprocedure, noch dat de door hem voorgehouden geheugenproblemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn asielaanvraag. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat zijn beweerde psychologische problemen hem ervan zouden weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen. Integendeel, zoals eerder gesteld, wist verzoeker wel degelijk waar hij manifest tekort schoot in zijn eerste CGVS-verhoor en heeft hij duidelijk theoretische kennis ingestudeerd voor zijn tweede CGVS-verhoor. Hieruit blijkt vooral een alertheid en een goed geheugen.

2.14. Wat de vraag in het verzoekschrift betreft, om *"een gerechtsdeskundige-psycholoog (aan te stellen) ten einde hieromtrent objectieve vaststellingen te kunnen maken en een verslag op te stellen"*, antwoordt de Raad dat er slechts sprake is van een onderzoeksplicht in hoofde van de asielinstanties in zoverre de asielzoeker verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS, nr. 164.792 van 16 november 2006). Bovendien dient de commissaris-generaal niet te bewijzen dat de voorgehouden feiten onwaar zijn.

Het komt immers in de eerste plaats aan verzoeker toe om zijn beweringen over psychologische problemen te staven aan de hand van medische attesten, wat hij tot op heden heeft nagelaten.

2.15. In het verzoekschrift wordt nog opgeworpen dat verzoeker *“de indruk (had) dat er op foutieve manier vertaald werd, meer bepaald nu hij de inhoud van het uitgetypte verhoor onder ogen kreeg en liet vertalen door een bevriende Somaliër die beide talen machtig is”* en *“dat de antwoorden meermaals foutief doorgegeven en genoteerd werden waardoor men liet uitschijnen dat verzoeker niet op de hoogte was van de door hem aangehaalde en beschreven situatie in zijn thuisland en dorp”*. De Raad wijst erop dat - tot bewijs van het tegendeel - het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoeker werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal werd bovendien aan verzoeker uitdrukkelijk gevraagd of hij de tolk begreep, waarop hij bevestigend antwoordde (*“Ja ik begrijp ze heel goed.”*; gehoor 15 februari 2016, p. 2), en werd er aangegeven dat eventuele problemen gemeld moeten worden. Verzoeker maakte tijdens de gehoren ook geen melding van enige problematische communicatie met de tolk. Het volstaat dan ook niet om, na confrontatie met een negatieve beslissing, louter te stellen *“dat er op foutieve manier vertaald werd”* en *“dat de antwoorden meermaals foutief doorgegeven en genoteerd werden”*, zonder dan nog enigszins te wijzen op de concrete verklaringen die verkeerd vertaald zouden zijn geweest. Verzoeker toont aldus geenszins aan dat wat in het verhoorverslag werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij verklaard heeft, noch dat de bestreden beslissing gebaseerd is op een onvolledig en onjuist verhoor.

2.16. Uit voorgaande kan overduidelijk worden afgeleid dat verzoeker geheel onbekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. De verklaringen van verzoeker aangaande zijn beweerdde problemen met Al Shabaab, die zich in Buurweyn, Somalië, zouden afspeelen, hebben dan ook evenmin enige grond van waarheid.

2.17. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.18. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.19. Verzoekende partij heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.20. Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in een bepaald land of bepaalde regio niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in het land en de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van het hoger vastgestelde leugenachtige karakter van zijn verklaringen omtrent zijn herkomst en asielrelaas zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

2.21. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië.

Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen niettegenstaande tijdens het CGVS-verhoor uitdrukkelijk werd gesteld, zoals in de bestreden beslissing nog benadrukt: *U werd er tijdens de inleiding van het gehoor dd. 15-02-2016 op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen, rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat, indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven, en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt*".

2.22. Gelet dat verzoekende partij de door haar beweerde herkomst uit Somalië niet aantoont, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

2.23. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoekende partij om tijdens de asielpprocedure zijn ware identiteit, nationaliteit en land van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekende partij hierin manifest faalt. Het komt de Raad immers niet toe om over de verblijfplaats van verzoekende partij voor zijn komst naar België te speculeren, noch of verzoekende partij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is – in de zin van artikel 48/5 § 3, te meer verzoekende partij op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-gehoor en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

2.24. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.25. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.26. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK